

81

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 maja 1967 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o paszportach.

1. Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 14 lutego 1967 r. o zmianie ustawy o paszportach (Dz. U. Nr 6, poz. 21) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o paszportach (Dz. U. z 1959 r. Nr 36, poz. 224, z 1962 r. Nr 39, poz. 172 i z 1967 r. Nr 6, poz. 21) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów.

2. Jednolity tekst nie obejmuje:

- 1) art. 29 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o paszportach (Dz. U. Nr 36, poz. 224) w brzmieniu:

- „Art. 29. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”
- 2) art. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1962 r. o zmianie przepisów o paszportach (Dz. U. Nr 39, poz. 172) w brzmieniu: „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia”;
- 3) art. 3 ustawy z dnia 14 lutego 1967 r. o zmianie ustawy o paszportach (Dz. U. Nr 6, poz. 21) w brzmieniu: „Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia”.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 maja 1967 r. (poz. 81).

U S T A W A

z dnia 17 czerwca 1959 r.

o paszportach.

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Dokumentem, na którego podstawie obywatel polski może udać się za granicę, jak również wrócić do kraju, jest paszport.

2. W przypadkach, które określą Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Spraw Zagranicznych za zgodą Prezesa Rady Ministrów, dokumentem uprawniającym do udania się za granicę i powrotu do kraju może być wkładka paszportowa do dowodu osobistego.

3. Za granicą wydaje się obywatelowi polskiemu paszport konsularny książeczkowy lub blankietowy.

4. Cudzoziemiec przebywający na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i nie posiadający paszportu obcego państwa udaje się za granicę na podstawie dokumentu podróży.

5. Przepisy ust. 1—4 nie naruszają przepisów szczególnych w zakresie dokumentów uprawniających do przekroczenia granicy.

Art. 2. 1. Do wydawania paszportów w kraju oraz wkładek paszportowych do dowodów osobistych i dokumentów podróży, jak również do czynienia w nich zmian i wznowiania ich ważności właściwy jest Minister Spraw Wewnętrznych oraz podległe mu organy określone przez niego w drodze rozporządzenia.

2. Do wydawania paszportów konsularnych oraz czynienia w nich zmian i wznowiania ich ważności właściwe są polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne.

Art. 3. 1. Organy upoważnione przez Ministra Spraw Wewnętrznych mogą dokonywać zmian w paszportach konsularnych i wznowiać ich ważność w czasie pobytu posiadacza paszportu konsularnego w kraju.

2. Uprawnienia określone w ust. 1 służą odpowiednio polskim przedstawicielstwom dyplomatycznym i urzędem konsularnym w stosunku do paszportów wydanych w kraju oraz wkładek paszportowych i dokumentów podróży w czasie pobytu posiadacza wymienionego dokumentu za granicą.

Rozdział 2.

Paszporty wydawane w kraju.

Art. 4. 1. Każdy obywatel ma prawo otrzymać paszport, jeżeli przedłożył wymagane dokumenty oraz uiścił należną opłatę.

2. Właściwy organ może odstąpić od zasady określonej w ust. 1 i odmówić wydania paszportu w przypadku, gdy:

- 1) przeciwko osobie ubiegającej się o paszport toczy się postępowanie karne,

- 2) osoba ubiegająca się o paszport naruszyła przepisy obowiązujące w sprawach paszportowych,

- 3) osoba ubiegająca się o paszport w czasie swego pobytu za granicą działała na szkodę interesów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo zachowaniem swym naraziła na szkodę dobre imię Polski,

- 4) przeciwko wydaniu paszportu przemawiają inne ważne względy państwowe,

- 5) przeciwko wydaniu paszportu przemawia względ na osobę pozostającą pod opieką obywatela ubiegającego się o paszport albo inne ważne względy społeczne.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadkach dokonywania zmian w paszportach oraz wznowiania ważności paszportów.

4. Ocena, czy zachodzą przeszkody, o których mowa w ust. 2, należy do organów właściwych do wydawania paszportów.

5. Od odmownej decyzji wydanej przez organ terenowy służy odwołanie do Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 5. 1. Właściwy organ może uzależnić wydanie paszportu od dopełnienia przez ubiegającego się o paszport ciężących na nim obowiązków wobec Państwa lub jednostki gospodarki społecznej.

2. W razie gdy o paszport ubiega się małoletni, wydanie paszportu można uzależnić od wyrażenia zgodnej woli obojga rodziców lub opiekunów na udanie się małoletniego za granicę.

Art. 6. 1. Paszport wydaje się na jedną osobę.

2. Paszport może także obejmować dzieci do lat szesnastu, znajdujące się pod opieką posiadacza paszportu.

Art. 7. W razie wspólnego wyjazdu grupy osób można wydać jeden paszport zbiorowy. Paszport zbiorowy może obejmować od trzech do pięćdziesięciu osób.

Art. 8. 1. Paszport upoważnia do jednorazowego wyjazdu do krajów wymienionych w paszporcie oraz do powrotu.

2. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ może upoważnić posiadacza paszportu do wielokrotnych przejazdów.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy paszportów zbiorowych.

4. Paszport może być wykorzystany tylko zgodnie z celem, dla którego został wydany.

Art. 9. 1. Paszport może być wykorzystywany w czasie dziesięciu lat od daty jego wystawienia; w tym czasie paszport wydaje się i wznowia jego ważność na okresy do dwóch lat.

2. Właściwy minister może upoważnić odpowiednie organy do wydawania i wznowiania ważności paszportu na dłuższe okresy niż określone w ust. 1, z tym jednak że łącz-

ny okres wykorzystywania paszportu nie może przekraczać dziesięciu lat od daty jego wystawienia.

3. Paszport zbiorowy wydaje się na okres do trzech miesięcy i nie można wznawiać jego ważności.

Art. 10. 1. Organ właściwy do wydawania paszportów może w wyjątkowych przypadkach unieważnić paszport lub dokonać w nim zmian oraz zarządzić w tym celu jego zwrot przed upływem terminu jego ważności, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 4 ust. 2 pkt 1—5.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 4 ust. 4.

3. W razie unieważnienia paszportu przed opuszczeniem kraju należy zwrócić jego posiadaczowi opłaty paszportowe. Ponadto należy zainteresowanemu zwrócić poniesione do tego czasu koszty biletu na przejazd za granicę oraz koszty jego powrotu do miejsca zamieszkania w kraju, chyba że okoliczności będące przyczyną unieważnienia paszportu zaistniały lub zostały ujawnione po wydaniu paszportu.

Rozdział 3.

Paszporty konsularne.

Art. 11. 1. Paszport konsularny książeczkowy wydaje się obywatelowi polskiemu zamieszkałemu stale za granicą.

2. W przypadkach wyjazdu za granicę na pobyt stały paszport wydany w kraju podlega wymianie na paszport konsularny książeczkowy, jeżeli organ, który go wydał, zaopatrzył go w odpowiednią klauzulę.

Art. 12. 1. Przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny może odmówić wydania paszportu konsularnego książeczkowego w przypadku, gdy:

- 1) przeciwko osobie ubiegającej się o paszport konsularny toczy się postępowanie o pozbawienie obywatelstwa polskiego,
- 2) osoba ubiegająca się o paszport konsularny naruszyła przepisy w sprawach paszportowych,
- 3) osoba ubiegająca się o paszport konsularny działała na szkodę interesów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo zachowaniem swoim naraziła na szkodę dobre imię Polski,
- 4) przeciwko wydaniu paszportu konsularnego przemawiają inne ważne względy państwowe lub społeczne.

2. Przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny może uzależnić wydanie paszportu konsularnego książeczkowego od dopełnienia przez ubiegającego się o taki paszport ciążących na nim obowiązków wobec Państwa.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadkach dokonywania zmian w paszportach konsularnych książeczkowych oraz wznawiania ich ważności.

Art. 13. 1. Paszport konsularny blankietowy wydaje się obywatelowi polskiemu przebywającemu za granicą w celu umożliwienia mu powrotu do kraju, jeżeli utracił paszport wydany w kraju lub nie posiada go z innych przyczyn.

2. Obywatel polski, któremu odmówiono wydania paszportu konsularnego książeczkowego, ma prawo do paszportu konsularnego blankietowego, jeżeli nie toczy się przeciwko niemu postępowanie o pozbawienie obywatelstwa polskiego.

Art. 14. Przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny unieważni paszport konsularny w przypadku pozbawienia obywatelstwa polskiego osoby, której został on wydany.

Art. 15. 1. Paszport konsularny uprawnia do przybycia do kraju na pobyt stały.

2. Przybycie do kraju na pobyt czasowy z prawem powrotu do państwa zamieszkania może nastąpić na podstawie paszportu konsularnego książeczkowego zaopatrzonego w klauzulę wydaną przez właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny.

Art. 16. 1. Paszport konsularny wystawia się na jedną osobę. Jednakże paszport ten może obejmować także dzieci do lat szesnastu, znajdujące się pod opieką posiadacza paszportu.

2. Paszport konsularny książeczkowy wydaje się na czas do lat dziesięciu. Ważność paszportu konsularnego książeczkowego można wznawiać, jednakże łączny okres jego ważności nie może przekraczać lat dziesięciu od daty wystawienia.

3. Paszport konsularny książeczkowy jest ważny na wszystkie kraje obce, jeżeli organ wydający paszport nie wprowadzi ograniczeń w tym przedmiocie.

Rozdział 4.

Wkładki paszportowe do dowodów osobistych.

Art. 17. Wkładka paszportowa do dowodu osobistego jest ważna tylko łącznie z dowodem osobistym.

Art. 18. Wkładka paszportowa do dowodu osobistego może oprócz posiadacza dowodu osobistego obejmować również osoby wpisane do jego dowodu osobistego.

Art. 19. 1. Wkładka paszportowa do dowodu osobistego upoważnia do jednorazowego wyjazdu do krajów w niej wymienionych oraz powrotu.

2. Właściwy organ może upoważnić posiadacza wkładki paszportowej do wielokrotnych przejazdów.

3. Wkładkę paszportową upoważniającą do jednorazowego wyjazdu wydaje się na okres do sześciu miesięcy i można wznawiać jej ważność jedynie za granicą w celu umożliwienia powrotu do kraju.

4. W przypadkach określonych w ust. 2 wkładkę paszportową wydaje się na okres do dwóch lat. Ważność jej można wznawiać na okresy do dwóch lat, jednak łączny okres ważności wkładki paszportowej nie może przekraczać pięciu lat od daty jej wystawienia. Ponadto stosuje się odpowiednio art. 9 ust. 2.

Art. 20. Do spraw wyjazdów na podstawie wkładek paszportowych do dowodów osobistych stosuje się odpowiednio przepisy art. 4, 5 i 10.

Rozdział 5.

Dokumenty podróży.

Art. 21. Dokument podróży dla cudzoziemców uprawnia do wyjazdu do krajów wymienionych w dokumencie podróży albo do jednorazowego wyjazdu i powrotu.

Art. 22. W sprawach dokumentów podróży stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału drugiego. Jednakże przepisy art. 4 ust. 2 pkt 2—4 nie dotyczą dokumentów podróży, jeżeli wydane one zostały jedynie w celu wyjazdu z Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Rozdział 6.

Obowiązki posiadacza paszportu.

Art. 23. 1. Posiadacz paszportu, wkładki paszportowej do dowodu osobistego lub dokumentu podróży obowiązany jest złożyć wymieniony dokument upoważnionemu do wydawania paszportów w kraju organowi, który go wydał lub który jest właściwy ze względu na miejsce zamieszkania posiadacza wymienionego dokumentu. Dokument należy złożyć w ciągu tygodnia po przybyciu z zagranicy, a jeżeli wyjazd nie nastąpił — w ciągu tygodnia od dnia upływu terminu jego ważności.

2. W razie wydania paszportu zbiorowego przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do kierownika grupy.

3. Obowiązek złożenia paszportu nie dotyczy posiadacza paszportu konsularnego przebywającego w kraju czasowo.

4. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ paszportowy może zwolnić posiadacza paszportu lub wkładki paszportowej do dowodu osobistego od obowiązku każdorazowego złożenia wymienionych dokumentów w organach paszportowych.

Art. 24. 1. W razie utraty lub znalezienia paszportu, wkładki paszportowej do dowodu osobistego lub dokumentu podróży należy niezwłocznie zawiadomić o tym organ, który wydał wymieniony dokument, lub najbliższą jednostkę Milicji Obywatelskiej.

2. Jeżeli obywatel polski utracił lub znalazł za granicą dokument wymieniony w ust. 1, powinien niezwłocznie zawiadomić o tym najbliższe polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny.

Rozdział 7.

Przepisy karne.

Art. 25. 1. Kto narusza przepisy art. 23 lub 24, podlega karze grzywny do 1.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Rozdział 8.

Paszporty dyplomatyczne i inne paszporty urzędowe.

Art. 26. 1. Przepisy art. 2—10 oraz art. 23 nie dotyczą spraw paszportów dyplomatycznych i innych paszportów urzędowych.

2. Rada Ministrów określi rodzaje paszportów urzędowych oraz zasady dotyczące ich wydawania, jak również organy właściwe do załatwiania spraw tych paszportów.

Rozdział 9.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 27. 1. Paszporty, wkładki paszportowe do dowodów osobistych i dokumenty podróży oraz wznawianie ich ważności i dokonywanie w nich zmian, jak również podania składane w tych sprawach, podlegają opłacie paszportowej.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i wysokość opłaty paszportowej oraz warunki i zakres stosowania ulg i zwolnień od tej opłaty.

3. Przepisy dotyczące opłaty za paszporty konsularne, za wznawianie ich ważności i dokonywanie w nich zmian oraz składane w tych sprawach podania, jak również szczegółowe przepisy o trybie postępowania w sprawach opłaty paszportowej, wydażą Ministrowie Spraw Zagranicznych i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 3, nie podlegają opłacie skarbowej.

Art. 28. 1. Organy właściwe do wydawania paszportów, wkładek paszportowych do dowodów osobistych i dokumentów podróży mogą do postępowania w sprawach o wydanie tych dokumentów nie dopuścić pełnomocnika, nie będącego członkiem najbliższej rodziny lub opiekunem ubiegającego się o ten dokument.

2. W celu ustalenia tożsamości osoby ubiegającej się o paszport, wkładkę paszportową do dowodu osobistego lub dokument podróży organy właściwe do wydawania tych dokumentów mogą żądać jej osobistego stawienia.

Art. 29. Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Spraw Zagranicznych określą w drodze rozporządzenia wzory paszportów, wkładek paszportowych do dowodów osobistych i dokumentów podróży oraz ustalą, jakie dokumenty należy przedłożyć w celu ich otrzymania, jak również wydażą w drodze rozporządzenia przepisy o zasadach i trybie postępowania w sprawach paszportów, wkładek paszportowych i dokumentów podróży.

Art. 30. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o dowodzie osobistym, należy przez to rozumieć także tymczasowe zaświadczenie tożsamości.

Art. 31. Traci moc dekret z dnia 14 sierpnia 1954 r. o paszportach zagranicznych (Dz. U. Nr 39, poz. 170).

Art. 32. 1. Do czasu wydania przepisów wykonawczych do ustawy zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze, jeżeli nie są sprzeczne z ustawą.

2. Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Spraw Zagranicznych określą w drodze rozporządzenia termin i tryb unieważniania paszportów zagranicznych, wydanych na podstawie dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o paszportach zagranicznych.